

Entre Girona i Salt, setze terrenys de joc

En la zona de l'àrea metropolitana que formen Girona i Salt, s'hi acumulen setze camps de futbol. A Girona, la ciutat amb més terrenys de joc de tota la demarcació, hi ha dos camps de gespa natural (Montilivi i Montessori), cinc de gespa artificial (EF Gironès, Torres de Palau, La Salle, GEiEG, Can Gibert) i sis de terra (Sant Ponç, Montessori, Bell-lloc, Maristes, Vila-roja i Pont Major). A Salt, hi ha un camp de gespa artificial (el municipal, on juga el Salt) i dos de terra (Coma Cros i l'annex del municipal).

Divisió entre el nord i el sud

Els camps de futbol gironins marquen una línia divisòria clara en el mapa. La part nord de la demarcació està caracteritzada pel gran nombre de camps de gespa natural, mentre que al sud, la majoria de terrenys de joc tenen gespa artificial instal·lada, i molts eren de terra fins fa pocs anys. En la fotografia, el camp del Salt, que va passar de terra a gespa artificial.

La terra, en perill

► Els camps de futbol de terra ja són minoria a la demarcació gironina

► La tendència és que desapareguin per l'esclat de la gespa artificial

► La gespa natural encara s'imposa, però la sintètica està guanyant terreny

GEMMA JUANHUIX / Girona

► Els camps de futbol de les comarques gironines han estat objecte d'una clara evolució pel que fa a la superfície. Fa uns anys, la terra predominava en els terrenys de joc, però actualment ha disminuït molt el nombre de camps que en disposen. La gespa s'ha imposat a la terra, que té els dies comptats.

El mapa gironí de camps de futbol

Futbol Verd. La federació catalana va aprovar el 2006 un projecte anomenat Futbol Verd que consistia a subvencionar els ajuntaments perquè possessin gespa artificial als terrenys de joc, ja que és la superfície més adient per als clubs amb futbol de base.

Jaume Roura va ser el primer que va firmar un protocol d'intencions, però no va ser fins que Jordi Roche va accedir a la presidència de la FCF que es va posar en marxa el projecte. L'home clau de l'acord va ser l'exalcalde de Girona i aleshores portaveu del govern de la Generalitat Joaquim Nadal. Es van destinar 10 milions d'euros per realitzar aquesta operació, que cobria el 33% de les despeses de les obres de cada camp. Es van rebre –a tot Catalunya– un total de 195 peticions de les quals se'n van acceptar 102. Els camps escollits havien de complir unes condicions necessàries, respecte al

futbol de base o al femení, entre altres requisits. El projecte va estimular la necessitat de millorar les instal·lacions, i va servir per conscienciar els clubs que els camps de terra havien passat a una millor vida, i que la gespa artificial era la superfície del futur.

Gespa artificial. Un camp de gespa natural és el millor terreny per jugar a futbol, però té un alt cost de manteniment, ja que només permet que s'hi juguin un o dos partits per setmana. Aquest fet sol obliga a tenir altres instal·lacions disponibles per als entrenaments i, lògicament, això no és possible per a la majoria de clubs. La millor solució a aquest problema econòmic és implantar gespa artificial, que permet entrenar-se i jugar sobre el mateix terreny de joc tant vegades com calgui. L'únic que s'ha de procurar és mante-

nir-la humida a l'hora del partit per a la seguretat dels jugadors, ja que si la gespa està seca pot produir cremades en cas de caiguda.